

สำเนาของมติการคณะรัฐมนตรี	
รับที่.....	616
วันที่.....	31 มี.ค. 2563 1430

7/17

ที่ สว ๐๐๐๘/๓๑๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงิน และการคลังของประเทศ (ฉบับที่ ๖)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

ด้วยในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ (ฉบับที่ ๖) ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้ว และลงมติเห็นด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

จึงส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวมาตามนัยแห่งข้อบังคับ การประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๙

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิต อารยะศิริ)

เลขาธิการวุฒิสภา

กองการประชุม

โทร. ๒๕๕๑๕๖๗, ๒๕๕๑๕๙๘

รายงานการพิจารณาของ
คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร
และสถาบันการเงิน
วุฒิสภา
พิจารณาศึกษาเรื่อง
มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพ
ทางการเงินและการคลังของประเทศ
(ฉบับที่ 6)

- ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) : ผลกระทบของการดำเนินงานต่อระบบ และฐานะการเงินการคลังของประเทศไทย

กองกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

ที่ สว 0009/(ร 13)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท 10300

18 มกราคม 2543

เรื่อง การพิจารณาศึกษาเรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลัง
ของประเทศ (ฉบับที่ 6)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 6)
จำนวน 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน กระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (ศาสตราจารย์สุธี สิงห์เสน่ห์ เป็นผู้เสนอ) และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาศึกษาเรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์สุธี สิงห์เสน่ห์	ประธานคณะกรรมการ
2. นายวีรพงษ์ รามางกูร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
3. นายบดี จุณณานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
4. นายสม จาตุศรีพิทักษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
5. นายปกิต พัฒนกุล	โฆษกคณะกรรมการ
6. นายโฆสิต บั้นเปี่ยมรัษฎ์	7. นายเฉลิม เชี่ยวสกุล
8. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	9. นายสากล สุกุลไทย
10. นายเพรา นิวัตวงศ์	11. นายอรัญ ธรรมโน
12. นายสุนทร เสถียรไทย	13. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี
14. นายโอฬาร ไชยประวัติ	
15. นายวิจิตร สุพินิจ	เลขานุการคณะกรรมการ
16. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

อนึ่ง คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ นายนัท ผาสุข นิตกร 6 ฝ่ายประชุม 1 กองกรรมการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ข้อ 78 วรรคสาม

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเรื่อง ตามญัตติตั้งกล่าว (ศึกษาเฉพาะกรณีในบางส่วน) เสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนการพิจารณาศึกษาในส่วนอื่น ๆ ซึ่งมีกรณีปัญหาที่คณะกรรมการมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาศึกษาในรายละเอียดอีกหลายประการ ทั้งนี้ โดยได้พิจารณาถึงลำดับความสำคัญของกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนหลังเป็นหลัก ประกอบกับการที่เสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศที่ได้ผันแปรไปตามภาวะการณ์ในแต่ละช่วงระยะแล้ว เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาในแต่ละเรื่องของกรณีปัญหาดังกล่าวเสร็จแล้วจะได้จัดทำรายงานของคณะกรรมการ นำกราบเรียนประธานวุฒิสภา เพื่อพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาเป็นระยะ ๆ ตามลำดับในโอกาสต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอรายงานของคณะกรรมการ (ฉบับที่ 6) ต่อที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วีรพงษ์ รามางกูร

(นายวีรพงษ์ รามางกูร)

รองประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงิน

สำเนาถูกต้อง

(นายจिरยศ สวิตชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม 1

กองกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมการ

โทร. 2441571, 2441735

โทรสาร 2441571-3

จุฬารัตน์ พิมพ์

วรวิมล ทาน

รายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 14 (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ 20 มีนาคม 2541 ได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (ศาสตราจารย์สุธี สิงห์เสน่ห์ เป็นผู้เสนอ) และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาศึกษาเรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ ภายในกำหนดระยะเวลา 1 ปี 6 เดือน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้ขอขยายเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีกระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการฯ ต้องรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้รับความกรุณาจากที่ประชุมวุฒิสภาและประธานวุฒิสภาที่ได้กรุณาพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษาได้ตามที่คณะกรรมการฯ ได้ร้องขอตามลำดับ

ในการพิจารณาศึกษาญัตติตามเรื่องที่วุฒิสภามอบหมายดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้ทำการพิจารณาศึกษา โดยให้ความสำคัญถึงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศที่ได้เกิดขึ้น และที่ได้ผันแปรไปตามภาวะการณ์ในแต่ละช่วงระยะเวลาเป็นหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการพิจารณาศึกษาในเรื่อง "มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ" นี้ มีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์และเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อวุฒิสภาในอันที่จะมีส่วนร่วมในการให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศที่ได้เกิดขึ้นในปัจจุบันให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ โดยคณะกรรมการฯ จะจัดทำรายงานของคณะกรรมการฯ เสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาเป็นระยะ ๆ ตามลำดับต่อไป

จากการพิจารณาศึกษาที่ผ่านมา คณะกรรมการฯ ได้เสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ ต่อที่ประชุมวุฒิสภาไปแล้ว รวม 5 ฉบับ คือ

1) รายงานของคณะกรรมการฯ (ฉบับที่ 1) รายงานต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2541 และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1 (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ 22 พฤษภาคม 2541 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

2) รายงานของคณะกรรมการการฯ (ฉบับที่ 2) รายงานต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2541 และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2541 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการฯ

3) รายงานของคณะกรรมการการฯ (ฉบับที่ 3) รายงานต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2541 และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2541 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการฯ

4) รายงานของคณะกรรมการการฯ (ฉบับที่ 4) รายงานต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2542 และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 19 (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ 9 เมษายน 2542 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการฯ

5) รายงานของคณะกรรมการการฯ (ฉบับที่ 5) รายงานต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2542 และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5 (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ 24 ธันวาคม 2542 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบกับข้อเสนอของคณะกรรมการการฯ ในการที่คณะกรรมการการฯ ได้ขอให้นำรายงานการพิจารณาศึกษาในส่วนนี้กลับไปพิจารณาใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ข้อมูลมีความทันสมัยยิ่งขึ้น ซึ่งในขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาในรายละเอียดของคณะกรรมการการฯ และคาดว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จโดยเสนอรวมเป็นรายงานของคณะกรรมการการฯ ใน (ฉบับที่ 7) ต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการการฯ ได้พิจารณาศึกษา เรื่อง "มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ (ฉบับที่ 6)" เสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการการฯ จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับญัตติในเรื่องดังกล่าวเป็นการเพิ่มเติมต่อวุฒิสภา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 189 และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ข้อ 86 ดังนี้

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการการฯ

คณะกรรมการการฯ ได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 คณะกรรมการการฯ ได้มีมติแต่งตั้ง นายทวี หนุณักกิติ สมาชิกวุฒิสภา เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการการฯ เพื่อทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้าน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินของประเทศ

1.2 ที่ประชุมคณะกรรมการการฯ ได้แต่งตั้ง นายหน้า ผาสุข นิตกร 6 ฝ่ายประชุม 1 กองกรรมการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ข้อ 78 วรรคสาม

1.3 อนึ่ง นายประจวบ ทองอุไร สมาชิกวุฒิสภา (กรรมาธิการ) ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2542 ที่ผ่านมา จึงทำให้ตำแหน่งกรรมาธิการว่างลง 1 ตำแหน่ง

1.4 หน่วยงานที่คณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและรายละเอียด เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- (1) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (2) กระทรวงการคลัง
- (3) กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน
- (4) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)

1.5 ในการดำเนินการพิจารณาศึกษา นอกจากจะได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นแล้ว คณะกรรมาธิการยังได้ศึกษาจากเอกสารและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

2. ผลการพิจารณาศึกษาพร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ มีดังนี้

ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) :
ผลกระทบของการดำเนินงานต่อระบบและฐานะการเงินการคลังของประเทศไทย

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้มีการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2540 โดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

จุดประสงค์หลักของการจัดตั้ง ปรส. คือการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ตามชื่อที่ใช้เรียกองค์กร โดยเฉพาะคือการแก้ปัญหาบริษัทเงินทุน/เงินทุนหลักทรัพย์ 58 ราย ที่ถูกสั่งให้หยุดกิจการเมื่อเดือนมิถุนายน และสิงหาคม 2540

ในทางปฏิบัติ ปรส. มีมติเมื่อเดือนธันวาคม 2540 ให้ปิดกิจการของบริษัทเงินทุน/เงินทุนหลักทรัพย์ 56 รายเป็นการถาวร และอนุมัติรับแผนฟื้นฟูให้ประกอบกิจการต่อไปได้ 2 ราย

เมื่อปิดกิจการของบริษัทเงินทุน/เงินทุนหลักทรัพย์ 56 รายเป็นการถาวร ปรส. ได้นำสินทรัพย์ของบริษัทเหล่านั้นซึ่งมีมูลค่าประมาณ 823,000 ล้านบาท มาบริหารด้วยวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ

สินทรัพย์เหล่านี้เป็นหลักประกันเงินที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเงินทุน/เงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกปิดกิจการ เมื่อ ปรส. บริหารสินทรัพย์ได้เงินคืนมาเท่าใด ก็จะต้องนำส่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินและเจ้าหนี้อื่น ๆ

ภายในระยะเวลา 2 ปี ณ วันที่ 9 ธันวาคม 2542 ปรส. จำหน่ายและจ่ายโอนสินทรัพย์ไปให้แก่เอกชนและบรรษัทบริหารสินทรัพย์ (บบส.) คิดเป็นมูลค่าของสินทรัพย์เท่ากับ 668,940.50 ล้านบาท โดยได้รับชำระเงินทั้งในรูปเงินสด และค้ำสัญญาใช้เงินจำนวน 186,375.20 ล้านบาท หรือเท่ากับ 27.83 เปอร์เซ็นต์ ของมูลค่าสินทรัพย์ ทำให้มีการขาดทุนทางบัญชี 482,565.30 ล้านบาท

จำนวนเงินที่ขาดทุน 482,565.30 ล้านบาทนี้ มีความเห็นโดยทั่วไปว่า เป็นการขาดทุนที่สูงมาก และสูงเกินควร ซึ่งมีความสำคัญเพราะรัฐบาลรับประกันเงินฝากทั้งหมด และเงินกู้ส่วนมากของสถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการและรับภาระการขาดทุนของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ดังนั้น จำนวนเงินที่ขาดทุนจากการบริหารทรัพย์สินโดย ปรส. จึงอาจจะกลายเป็นหนี้สาธารณะทั้งหมดในที่สุด

หมายความว่า การแก้ปัญหาสถาบันการเงินโดยวิธีผ่าน ปรส. ได้ทำให้เกิดหนี้สาธารณะ ณ เดือนธันวาคม 2542 เป็นจำนวน 482,565.30 ล้านบาท ซึ่งในท้ายที่สุด หนี้สาธารณะจำนวนนี้จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าไร ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของ บบส. ซึ่งซื้อสินทรัพย์ของ ปรส. ไปเป็นจำนวน 196,102 ล้านบาท ด้วยราคา 33,563 ล้านบาท

นอกจากนี้ ปรส. ยังมีสินทรัพย์ที่เหลือมีมูลค่าตามบัญชีประมาณ 154,060 ล้านบาท ซึ่ง ปรส. กำลังดำเนินการจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป เป็นที่คาดได้ว่าจะจำหน่ายได้ในมูลค่าไม่เกินร้อยละ 25 ของราคาตามบัญชี จะทำให้มียอดขาดทุนเพิ่มขึ้นอีกไม่ต่ำกว่า 115,000 ล้านบาท ซึ่งก็จะกลายเป็นหนี้สาธารณะเช่นกัน

นอกจากเกิดภาระหนี้สาธารณะจำนวนมากเกินควร ซึ่งมีผลกระทบต่อฐานะการคลังของประเทศแล้ว การขายสินทรัพย์ของสถาบันการเงินโดย ปรส. ยังก่อให้เกิดปัญหาต่อระบบสถาบันการเงินอีกหลายประการ เช่น มีส่วนทำให้มูลค่าของหลักประกันในระบบสถาบันการเงินต่ำลงมาก ทำให้การประเมินหนี้ของสถาบันการเงินโดยทั่วไปยากยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลต่อการแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือ NPLs (Non - Performing Loans)

ผลการดำเนินงานของ ปรส. เป็นผลของการตัดสินใจและวิธีดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. จากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 58 แห่งที่ถูกหยุดกิจการ ปรส. สั่งปิดเป็นการถาวร 56 แห่ง ในการปิดเป็นการถาวร ปรส. รับสินทรัพย์มาดูแลเองทั้งหมด ไม่มีการจัดให้มีการควมรวม หรือให้บริษัทคงสภาพเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ หรือการแยกหนี้ดีหนี้เสียแล้วแยกบริหารตามที่เคยเสนอให้เป็นทางเลือกในการฟื้นฟูกิจการในตอนต้น ซึ่งน่าจะทำให้ได้รับเงินคืนมากกว่าการขายสินทรัพย์แต่ประการเดียว

2. ปรส. ไม่มีการเจรจาประนอมหนี้กับลูกหนี้ในตอนต้น อาจเป็นเพราะมีความเข้าใจว่ากฎหมายที่กำกับ ปรส. ห้ามดำเนินการเช่นนั้น ซึ่งไม่ถูกต้องในตอนหลังมีการยอมเจรจากับลูกหนี้ที่เป็นหนี้ดี ถ้าลูกหนี้อยอมมาชำระเงินต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของหนี้คงค้าง ไม่รวมดอกเบี่ย

การประนอมหนี้ล่าช้า ทำให้หนี้ดีกลายเป็นหนี้เสียมากขึ้น ปรส. อาจอ้างว่าการประนอมหนี้จะทำให้เสียวัฒนธรรมการชำระหนี้ แต่ผลขณะนั้นก็คือวัฒนธรรมการชำระหนี้ก็เสียอยู่ดี

3. ในการบริหารสินทรัพย์ ปรส. เลือกวิธีประมูลขายเป็นหลัก ไม่มีการแยกหนี้ดีหนี้เสีย แล้วแบ่งการบริหารหนี้ ซึ่งน่าจะรักษาสภาพหนี้ดีไว้ได้บ้าง ปรส. อาจอ้างว่าแยกหนี้ดีหนี้เสียไม่ได้ เพราะตัดสินใจยาก แต่คำจำกัดความของหนี้ดี หนี้เสีย ที่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป น่าจะนำมาใช้ได้

เมื่อไม่บริหารหนี้ด้วยวิธีการต่าง ๆ นอกจากการประมูลขาย ก็อาจทำให้ทรัพย์สินบางส่วนต้องค่าไปอีก เช่น หนี้ที่มีหลักประกันเป็นสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ระยะยาว ที่ต้องมีการชำระค่าเช่าต่อเนื่อง แล้วลูกหนี้หยุดชำระค่าเช่า หรือสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน ซึ่ง ปรส. ก็เลือกซื้อบ้างบางราย

ตามกฎหมายที่กำกับ ปรส. เจตนาคือให้ ปรส. ชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกสั่งเลิกกิจการ หมายความว่า ต้องจัดการสินทรัพย์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ไม่ใช่ประมูลขายอย่างเดียว ซึ่งใช้กับกรณีที่ปิดบัญชี

4. ปรส. เร่งประมูลขายสินทรัพย์ในภาวะดอกเบี่ยสูง และสภาพคล่องต่ำทำให้ขายได้ราคาไม่ดี และต่อมาสภาพคล่องสูง ดอกเบี่ยต่ำ ผู้ที่ประมูลสินทรัพย์ไปได้ก็ทำกำไรจากการเรียกชำระหนี้ได้มาก

ปรส. อาจอ้างว่า ไม่รู้สภาพตลาดเงินจะเป็นเช่นนั้น แต่สภาพตลาดเงินเช่นนี้ เป็นผลของนโยบายของรัฐบาล แต่คงไม่มีการประสานงานระหว่าง ปรส. กับผู้ที่รับผิดชอบต่อนโยบายการเงินของประเทศ

นอกจากนี้ ปรส. อ้างว่าต้องรีบขายสินทรัพย์ก่อนประเทศอื่น เช่น อินโดนีเซีย และเกาหลี จากข้อเท็จจริง เกาหลีประมูลขายสินทรัพย์ไปประมาณ 20 เปอร์เซนต์ของสินทรัพย์ทั้งหมด ได้ราคามาเพียง 17 เปอร์เซนต์ของมูลค่า จึงหยุดทำการประมูล

5. รัฐบาลประกาศเป็นนโยบายว่า ต้องการให้ ปรส. รีบประมูลขายสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน เพราะต้องการเงินตราต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติไม่มีระเบียบกำกับกับการประมูลที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ จึงไม่ปรากฏว่าการประมูลขายสินทรัพย์โดย ปรส. ทำให้มีเงินตราต่างประเทศไหลเข้า และเป็นที่ยึดกันโดยทั่วไปว่าบริษัทต่างประเทศที่ประมูลได้ ที่ทำกำไรได้มาก อาจมีการส่งเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ

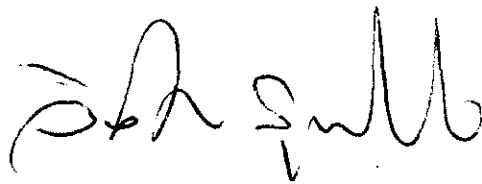
6. ในการประมูลขายสินทรัพย์ ปรส. ใช้วิธี

- ไม่ให้ลูกหนี้เข้าประมูล อ้างว่าจะทำให้เสียวัฒนธรรมการชำระหนี้ราคาที่เป็นไปได้จึงน่าจะต่ำกว่าที่ควรจะเป็น
- จัดสินทรัพย์เป็นกองใหญ่ ทำให้มีผู้สามารถเข้าประมูลน้อยราย เกิดการจำกัดการแข่งขัน มีส่วนทำให้ราคาประมูลต่ำ
- จัดข้อมูลลูกหนี้โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ทำให้มูลค่าหลักประกัน และการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ข้อมูลสินทรัพย์และข้อมูลลูกหนี้ ประกอบกับความไม่สมบูรณ์ของเอกสาร มีผลทำให้ผู้เข้าประมูลเสนอราคาประมูลต่ำ
- มีหลักฐานปรากฏว่า ผู้เข้าประมูลรายหนึ่งเกี่ยวพันกับบริษัทที่ประเมินราคาสินทรัพย์ให้ ปรส. เกิดข้อสงสัยเรื่องการขัดผลประโยชน์ และการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

- ในการประมูลสินทรัพย์ดองตัน ๆ ปรส. ไม่อนุญาตให้ บบส. เข้าร่วมประมูล ทำให้การแข่งขันน้อยกว่าที่ควร เท่ากับไม่ทำตามเจตนาเดิม ที่ต้องการให้มีการแข่งขันมากที่สุด
- ในการประมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม 2542 ปรส. ปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงการคลัง ที่ห้ามผู้ที่ประมูลได้ไปตกลงประνομหนี้กับลูกหนี้ ณ ราคาที่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของยอดเงินคงค้างภายใน 6 เดือน ทำให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นทำให้ราคาที่ประมูลต่ำลง
- เมื่อเกิดปัญหาราคาที่ประมูลได้ต่ำเกินไป ปรส. มีการทำข้อตกลงแบ่งกำไรกับผู้ประมูลได้ แทนที่จะยกเลิกการประมูล และยกสินทรัพย์ให้ บบส. ดูแล ซึ่งทำให้ ปรส. ไม่สามารถชำระบัญชีได้เร็วตามเจตนาเดิม

7. ปรส. อธิบายเหตุผลที่ทำให้ ปรส. ต้องดำเนินการที่อาจไม่ใช่เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ในหลายเรื่อง เหตุผลเหล่านั้นหลายข้อโต้แย้งได้ แต่ผลของการดำเนินการดังกล่าวนั้น ทำให้เกิดภาวะและปัญหาต่อสภาพ และระบบการเงินการคลังของประเทศหลายประการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต

คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา จึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง "มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ" (ฉบับที่ 6) ซึ่งได้ทำการพิจารณาศึกษาเฉพาะกรณีองค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) : ผลกระทบของการดำเนินงานต่อระบบและฐานะการเงินการคลังของประเทศไทย พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวมาเพื่อวุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วยขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายวิจิตร สุพินิจ)

เลขาธิการคณะกรรมการ